

K R E Š Ť A N S T V O

FEBRUÁR / MAREC

2010
Číslo 7

KREŠŤANSKÉ NOVINY SLOBODNEJ APOŠTOLSKEJ CIRKVI LETNÍC

A tak choďte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

NAŠLI STE ČO STE HĽADALI ?

Každý človek, ktorý našiel to, čo hľadal, prestáva hľadať. Všetci ľudia, kvôli tomu, že sú nespokojní s tým, čo našli, venujú hľadaniu celý svoj život, a neprestávajú hľadať to, po čom túžia.

Nájdú to? Neustále hľadajú a akonáhle počujú, že niekto propaguje niečo nové, okamžite utekajú pre prípad, že je to práve to, po čom túžila ich duša. Sú sklamaní, trápia sa a rozbiehajú ďalší prieskum a pátranie.

Keď počujú slovo "zmena", ich srdcia sa otvárajú a naplňujú nádejou. Raz jeden politik použil slovo "zmena" ako bojový výkrik svojej strany, a dokonca vydával noviny s názvom "zmena". Nanešťastie sa však v našich životoch žiadna zmena neudiala. Nedokážem povedať, či sa zmena udiala takým spôsobom, ako bola naša krajina vedená, ale iste sa neudiala v živote každého človeka.

Preto každý začína zo sklamaní a zo smútku hľadanie znovu. V nočných kluboch, v čudných a nečistých predstaveniach, vo východných náboženstvách, v zvláštnych teóriách, v mágií, v kúzlení, v ťažkom hriechu a zlých vášniach, v drogách a v alkohole. Tam, kde je veľa reklamy, je aj veľa ľudí, ktorých to priťahuje, najmä mladých.

Každý z nás hľadal, ale nikto z nás nič nenašiel.

Aspoň nie to, po čom sme túžili. Keby sme to bývali našli, prestali by sme hľadať.

Existujú však ľudia, ktorí tvrdia, že našli to, čo hľadali v Kristovi. V ten deň ich, ich spolu-trpiaci stratili zo svojich životov. Zo životov narkomanov, alkoholikov, tých, čo hľadajú rozkoš, čarodejníkov, tých, čo žijú len v noci, a tak ďalej. Jedného dňa ich navštívi a všetci k nemu pribehnú. Pýtajú sa ho, čo sa stalo, kde bol a odkiaľ má "to" čo uspokojuje jeho potreby. A on priznáva: "Nič nepotrebujem. Našiel som to, čo som hľadal, našiel som Krista, môjho Spasiteľa, a On ma oslobodil od všetkého, pretože uspokojil moje potreby". Všetci mu ponúkajú všetko zadarmo, hostia ho, ako sa vraví, ale on nič nechce, pretože už nič viac nepotrebuje. Našiel to, čo hľadal, a teraz pokojný, s ľahkým srdcom a radostný cíti pozhnanie, pretože našiel to, čo chcel a všetky jeho potreby sú splnené.

Bol oslobodený od každej reťaze, ku ktorej bol priviazaný, a každý deň hľadal spôsoby, aby uspokojil svoje potreby. Toto je dielo Ježiša Krista ponúkané každému, kto je v zajatí, kto prehovorí a požiada Ho: "Ježiš, Syn Boha, zmiluj sa nado mnou".

Ti, ktorí sú oslobodení, to hovoria každému, kto si

to želá, ako je napísané: "každý, ktokoľvek bude vyzvať meno Pánovo, bude spasený" (Skutky 2:21).

Keď ľudia počujú svedectvo, "Kristus ma zachránil", veľmi často sa pýtajú: "A od čoho ťa zachránil?" A predstierajú ignoranciu a pýtajú sa, ako keby ich nič nenapadlo. A veriaci, ktorí bol spasení ešte väčšou nevinnosťou odpovedá: "Od čoho ma zachránil? Od všetkého." "Znamená?" "Znamená od cigariet, drog, stresu, neskorých nocí, nenávisť, zla, nespravodlivosti, pascí a v konečnom dôsledku od smrti, ktorá vo mne driemala a pri každej príležitosti mi oznamovala, že "on" je pripravený ma vziať.

"Teraz mám lásku, radosť a pokoj a kráčam na dobrom chodníku spravodlivosti a úprimnosti, a cítim, že mám odvahu každému nahlas povedať, že som dieťa Boha. Nie preto, lebo som konal dobré skutky a viedol som bezhriешný život, ale preto, lebo Ježiš Kristus, Syn a Slovo Boha, ktoré prišli na zem, bol ukrižovaný kvôli všetkým hriešnikom a pozval nás, aby sme sa stali deťmi Boha.

Našiel som to, čo som chcel. Našiel som Ježiša Krista.

LEONIDAS FENGOS

Lebo Tvoja milosť je lepšia ako život

Milosť je opak odsúdenia. Je to vyslobodenie z odsudzujúceho výroku. V dnešnej dobe, tak ako v minulosti, určuje milosť najvyšší predstaviteľ (vládár) národa. Kráľ Dávid píše tieto verše po mnohých životných skúsenostiach. Bol kráľom a určite, ak bolo treba správne rozsúdiť, musel rozsúdiť. Ak odsúdiť, odsúdiť. Na druhej strane si uvedomoval, že existuje duchovný život, a že v ňom práve on bol tým, ktorý si viackrát zaslúžil odsúdenie. Trápil sa, ale keď prišiel k Bohu so svojim hriechom (trápením), On mu dal milosť. Ani raz ho neodsúdil, ale naopak trápenie, ktoré vzniklo na základe hriechu, odišlo preč. Tak aj nám život, ktorý zjímame na tomto svete sa zdá byť niekedy veľmi ťažký. Niekedy ho môžeme vnímať ako trápenie. Musí to tak byť? Nemôže to byť inak?

V mnohých z nás môže vzniknúť otázka, tak prečo nás Pán privádza na tento svet, keď tu je hriech. Aby sme do neho upadali a trápili sa? Určite nie. Boh nestvoril človeka, aby sa trápil. Ma pre každého z nás svoju milosť. Prorok Jeremiáš píše: "Hospodinove skutky lásky neprestávajú, lebo Jeho milosrdnstvo sa nekončí; obnovujú sa každého rána, veľká je Tvoja vernosť". Z lásky k človeku posla svojho Jediného Syna ako človeka na túto zem a skrze Neho nám posla svoju milosť.

Napísané je: "Lebo sa zjavila milosť Božia spasiteľná všetkým ľuďom...". Títovi 2:11 Sám Pán Ježiš hovorí: "Ja som prišiel na to, aby malý život a aby malý hojnosť." Ján 10:10

A apoštol Pavol píše: "Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám s Ním nedaroval všetko?" Rimanom 8:12

Mohlo sa stať, že sme doteraz nemali to, čo človek k životu ozaj potrebuje a bez čoho je život iba obyčajným, trápením. Raz prišiel k Pánovi jeden človek a prosil Ho: "Učiteľ, povedz môjmu bratovi, aby si podelil so mnou dedičstvo! On mu však riekol: Človeče, kto ma ustanovil za deliča medzi vami? I riekol im: Dajte si pozor a varujte sa akéhokoľvek lakomstva, lebo život človeka

Nový rok s "novým prikázaním"

"A zase vám pišem nové prikázanie, čo je pravdivé v ňom i vo vás" (1 Ján 2:8)

Podľa kalendára sa jeden rok, ten "starý", skončil, a začal sa "nový rok", 2010. Máme tendenciu si myslieť, že všetko, čo je staré, má nízku hodnotu a celá naša pozornosť je venovaná tomu, čo je nové a nahrádza to. Napriek tomu je tento predošlý rok hodnotný najmä preto, lebo sme boli naplnení skúsenosťami, ktoré potvrdili vernosť Boha a rozohnali mnoho prekrútených obrazov a myšlienok, ktoré nám bránili v poznání existencie Jeho lásky. Prikázanie, aby sme milovali svojho bližného nie je v Novom

Zákone novým. Bolo dané už v Starom Zákone. Napríklad v 3. knihe Mojžišovej čítame, "Nebudeš sa mstiť ani nebudeš držať hnevu na synov svojho ľudu a milovať budeš svojho bližného jako samého seba. Ja som Hospodin." a "Bude vám ako zrodený doma, jako keby bol z vás, pohostín, ktorý bude pohostiniť u vás, a budeš ho milovať ako samého seba, lebo ste boli pohostínmi v Egyptskej zemi. Ja som Hospodin, váš Boh." (3. Moj. 19:18, 34).

Keď sa Ježiša Krista pýtali, ktoré prikázanie v Zákone je najdôležitejšie, povedal, že po láske k Bohu je

najdôležitejším prikázaním "milovať budeš svojho bližného jako samého seba" (Matúš 22:39, Marek 12:31).

Práve preto, keď hovoril apoštol Ján o láske, napísal, "bratia, nepišem vám nového prikázania, ale staré prikázanie, ktoré ste mali od počiatku." (1 Ján 2:7). A hneď potom napísal, "A zase vám pišem nové prikázanie... a toto je to jeho prikázanie... aby ste milovali jedni druhých tak, ako nám dal prikázanie" (1 Ján 2:8, 3:23, takisto pozri 2 Ján 1:5). V určitom zmysle je v tomto prikázaní "niečo", čo ho nielen obnovilo s príchodom Krista,

.....Pokračovanie na strane 3

nezáleží v rozhojňovaní jeho majetku." (Lukáš 12 :13-15)

Potom čo potrebuje človek mať, aby ozaj žil? Keď sa pýtali Onasisa, gréckeho multimilionára pred smrťou, ako vidí svoj život odpovedal: "Môj život je ako zlatý tunel bez východu". Naopak Dávid píše: "Mnohí hovoria: Kto nám dá vidieť dobré veci? Pozdvihni na nás Hospodine svetlo svojej tváre. Dal si mi väčšiu radosť do srdca ako keď oni majú mnoho obilia a muštu. V pokoji ľahnem si, aj zaspím; lebo ty Hospodine, aj keď som sám, dáš пребývať mi bezpečne." (Žalm 4 : 7-9)

K nášmu pozemskému životu potrebujeme Božiu milosť, aby sme mohli spokojne, radostne a šťastne žiť. A ta sa nám zjavuje v Božom Synovi a Jeho Evanjeliu. Je dobre nájsť Božiu milosť. Keď sa faraón pýtal Jakuba, koľko sa dožil rokov, povedal, že sto tridsať, ale že boli veľmi ťažké. Potom dával pozhnanie svojim deťom a spomína, že Boh ho

opatroval (doslovne pásol) celý jeho život. Na jednej strane ťažké roky života, na druhej milosť a opatrovanie od Pána.

Dávid píše: "Pán je môj pastier nebudem mať nedostatku. Pasie ma na zelených pažitiach, vodi ma popri tichých vodách. Občerstvuje moju dušu..." (Žalm 23)

Skutočne opláti sa veriť a nasledovať Ježiša Krista. Apoštol Ján, Jeho očitý svedok, píše:

"Pozerali sme na Neho a bol plný milosti a pravdy."

Žalmista hovorí: "Okúste a vidte, že je dobrý Pán, blahoslavený človek, ktorý sa k nemu utieka". (Žalm 34 : 9)

Nenechávaj plynúť čas a netráp sa bez Pána Ježiša. Zober Sv. Písmo a On sa ti dá nájsť. Spoznáš Jeho milosť a povieš, že je ozaj lepšia ako všetko ostatné.

KUSEK MARTIN

SVEDECTVÁ KREŠTANOV

Volám sa Štefan Fedák. Mám 36 rokov. Pochádzam z rómskej katolíckej rodiny. Mám dve sestry. Po Základnej škole som chodil na SOU ľudnice do Košíc.

Po škole som sa tam hneď zamestnal do vojny. Na vojne som bol 3 mesiace, pre zdravotné problémy ma prepustili do civilu. Dlhé roky som bol nezamestnaný a úplne som si odvykol pracovať.

Ako 21 ročný som spoznal svoju manželku. Oženil som sa a Pán nám daroval 5 detí. Bral som sociálnu dávku, ale keď sa zmenil zákon bol som nútený ako živiteľ rodiny nastúpiť aspoň na niekoľko mesiacov do práce. Nechcel som robiť v zahraničí.

V tom čase začala drevovýroba u nás v meste, tak som sa tam chodil pýtať asi 3 týždne. Nakoniec ma vzali na skúšku.

Tak som v roku 2003 začal pracovať ako pomocník pri bratovi v Kristu. On mi hneď začal hovoriť o Pánovi, a tvrdil že Ježiš má ma rád. Z odstupom času sa mi priznal, že ma deň pred nastúpením do práce videl v nočnom videní hoci ma dovtedy nepoznal. Pýtal sa ma, či čítam Sväté Písmo... Sväté Písmo som nečítal, do kostola som nechodil, ale každý večer som sa modlil od svojich 6. rokov, tak ako ma moja mama naučila hlavne Otčenáš. Raz mi doniesol brat Sväté Písmo, ktoré mu ostalo po otcovi.

Nechcel som ho uraziť, tak som ho prijal s tým, že ho dám otcovi nech číta. Ukázal mi, kde ho mám začať čítať / Evanjelium Matúša/. V piatok večer, keď som po práci prišiel domov, hneď som začal čítať, aby som sa nehanbil, po opýtaní, či som čítal. No zároveň som mal túžbu rozprávať sa o týchto veciach. On vravel iba o Pánovi, ja jemu o biblických filmoch, ktoré sa mi veľmi

páčili.

Druhý kolega, ktorý so mnou nastúpil uznával Budhu, ale s ním som nesúhlasil, skôr som sa prikláňal k tomu, čo hovoril brat.

Ako som začal čítať Sväté Písmo v piatok večer, skončil som na treťi deň. Vhupol som do toho celý, akoby som to všetko videl a prežíval. Počas celého víkendy som nepozrel ani raz na televízor. V pondelok po víkendy som mal na brata veľa otázok, na ktoré mi postupne odpovedal. Nevedel som však pochopiť vodný krst. Až raz pri modlitbe sa mi zjavil Pán vysoký, žiarivý, po tomto videní som sa odhodlal ísť prvýkrát na modlitby.

V prvom momente som sa zľakol, lebo na modlitbách sa modlili nahlas, niektorí plakali, niektorí chválili Pána, nikdy predtým som to nezažil, ale po modlitbách som bol úplne pokojný, šťastný... spieval som, čítal som naďalej Sväté Písmo, ktoré mi dávalo neuveriteľný pokoj a tak som zaspával. Pán mi dával rôzne sny a videnia. Doma som sa najprv hanbil kľačať a modliť sa pred ženou a deťmi, ale aj to postupne prestalo. Brat mi stále vravel modli sa za odpustenie hriechov a znovuzrodenie. Po niekoľkých mesiacoch som pri modlitbe zažil veľkú prítomnosť Pána, do môjho vnútra prišla veľká radosť, cítil som ho pri sebe. No na modlitbách v zbere prišla ešte väčšia radosť, ktorá ma akoby nadnášala. Pán mi začal premieňať moje vnútro a vylial mi do neho svoju lásku. Cítil som ako začínam milovať ešte viac svoju manželku a deti. Rozhodol som sa pre vodný krst. No ešte stále som fajčil a to bola prekážka. Modlil som sa a prosil Pána, aby mi to odobral, no neodchádzalo to. Zarmucovalo ma to že nemôžem prestať. Až tu bol na návšteve jeden brat z Grécka a ja som sa ho na to pýtal. On mi povedal, že Pán ma už vyslobodil z fajčenia, len to potrebujem uveriť

a prijať. Mne to pomohlo. Prijal som to a od ďalšieho dňa až doteraz som slobodný a nepotrebujem fajčiť. Pán ma vyslobodil. Jemu sa všetko ďakujem.

V deň krstu cestou do zboru som sa cítil akoby som zomieral. Po krste mi dal Pán videnie. Na vysokom kopci som videl stáť človeka v bielom rúchu, ktorý za ten kopec zašiel. Rozmýšľal som v sebe ako tým kopcom prejdem, keď zrazu sa ten kopec znížil a ja som videl krásnu rovinu s veľkým zástupom ľudí v bielych rúchach ako na mňa kričali, mávali mi a volali ma k sebe. Na pravej strane stál človek s veľkou palicou v ruke a počul som hlas „Abrahám“. Išiel som k ním. Po tomto videní som bol opäť plný radosti a dodnes neľutujem ten krok ku krstu.

Odkedy som spoznal Pána pracujem a chcem pracovať. Pán mi pomáha v každodennom živote, v manželstve, v práci a mnohých veciach. Zároveň sa modlím a čakám, kedy ma Pán pokrstí Svätým Duchom tak, ako pokrstil apoštolov aby som mohol spoločne so všetkými bratmi a sestrami očakávať na Pánov príchod a naše stretnutie sa s Ním v nebeských oblastiach. **„Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým, že my živí, ponechani do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelením, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpí na neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechani budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom. Takže sa potešujte navzájom týmito slovami“**

(1. Tesaloničanom 4. 15-18).

ŠTEFAN FEDÁK

Svedectvo viery - Helena Lekaky

Tento mesiac sa zoznámime so svedectvom našej sestry Heleny Lekaky.

Helena, povedz nám, kde si sa narodila a kde si vyrastala.

Narodila som sa v r. 1963, v Mistrá Lakonias. Môj otec tam pracoval ako strážnik vo väzení. Neskôr sme sa presťahovali do Kutiry, kde sa narodil môj brat Stavros. V r. 1977 sme sa vrátili do Aggeloni, dediny pri Monemvasii, odkiaľ pochádzali obaja moji rodičia. Môj otec bol veľmi tvrdý a svojský. Tento jeho charakter sa sformoval v jeho práci.

Tebe to ako vadilo?

V 17. rokoch som odišla so školy do Thesalonik na Právnickú školu a vtedy, akoby vybuchla bomba. Všetok tlak, ktorý som prežívala ako malé dieťa, vyšiel zo mňa ako reakcia na všetko okolo. Na náboženstvo, na rodinu, všetko. Začala som fajčiť, mať vzťahy, počúvať rock hudbu. Neskôr som začala skúšať rôzne druhy drog. V treťom ročníku som nechala školu. Pamätám si, že som mala čítať obrovské zbierky zákonov, ktoré som nemohla ani dvihnúť. Zdalo sa mi to byť úplne nemožné. Bolo to niečo, čo ma vtedy vôbec nezaujímalo.

S rodičmi si bola v kontakte?

Veľmi málo. Niektoré z prázdnin prišiel otec a zobral ma do dediny. Ostala som na chvíľku a odišla som s cieľom zarobiť na Kréte peniaze a odísť do Indie.

Prečo si tam chcela ísť?

Verila som tomu, čo som počula, že tam nájdem niečo lepšie. Jedno spoločenstvo hippies, žiť s nimi v láske, a možno aj ľudí s väčším poznaním, aby som sa od nich niečo naučila. Došla som do Atén a tam som ostala u jednej priateľky. Večer som zaspávala čítajúc knihu o rockovej skupine. Ráno, keď som sa prebudila, chcuť napodobniť to, čo som čítala, urobila som to, čo urobil ich spevák, zjedla som hrst drog. V tej chvíli som odišla. Videla som svoje telo z výšky ako bez duše leží a ja som sa ocitla v náručí Kristovom. On žiaril plný lásky a radosti, všetko, čo som v živote hľadala, som našla v tej chvíli v Jeho náručí. Povedala som Mu, nechcem odísť, chcem tu ostať spolu s Tebou. Povedal mi: „Nie Helena, otvor svoje oči a ži.“ Urobila som to, lebo Jeho slová boli ako príkaz a hneď som sa prebrala.

Vtedy si verila v Krista? Ako si si to všetko vysvetľovala?

V hlbe som verila, ale bola som veľmi popletená. Nepamätám ako som si to vtedy vysvetlila, ale určite chybné. To, čo mi pripadá teraz zvláštne je to, že mi Pán

nezabránil ísť do Indie. V ten istý večer som odcestovala na Krétu. Tam som pracovala v skleniku a potom v jednej rodine. Zarobila som si peniaze.

V ktorom roku to bolo?

V r. 1984. Zase ma našiel môj otec a snažil sa ma prehovoriť, aby som sa vrátila domov. Bola som neuprosná. Odcestovala som vlakom do Turecka, potom autobusom do Iránu, tak do Pakistanu a odtiaľ do Indie. Cestovala som približne dva mesiace, a keď som tam došla, skončili mi aj peniaze.

Do ktorého mesta si išla?

Do Manali, severná India. Tam mi odporučili ísť moji kamaráti z Grécka. Nakoniec to, čo som hľadala som nenašla. Naopak, zažila som tam strašné veci. Na začiatku som sa ocitla vo väzení na 20 dní. Pre trochu hašiša, aj napriek tomu, že tam bolo kupčenie s drogami bežné. Táto nespravodlivosť mi veľmi ublížila. Keď som vyšla na slobodu, kráčala som kilometre bosá, aby som navštívila jedného guru, a keď som k nemu došla a spoznala ho, zistila som, že ma chce sexuálne zneužiť. Všetko toto ma privádzalo do zúfalstva. Mala som zlé skúsenosti s LSD / druh drogy/, trpela som strachom, nespavosťou, schudla som na 40kg. Jedného dňa na jednom úrade som zastala pred jedným človekom a povedala mu, že chcem, aby mi pomohol vrátiť sa do Grécka. Ostal hotový. Roztraseným hlasom mi povedal, že včera v noci videl v sne, že pomôže nejakému dievčaťu. Ja som povedala: „Pomôž mi.“ Pán mi v celom tomto trápení pomohol, aj napriek tomu, že som Ho nepoznala a neprosila Ho.

Kto bol ten človek? Poznala si ho?

Videla som ho prvýkrát. Bol to Angličan, skutočne mi pomohol. Zobral ma do Anglicka, dal ma na jednu kliniku. Po čase som požiadala, aby ma zobrali do Grécka. Zobrali ma letecky v doprovode zdravotníkov, kde ma čakali rodičia a brat. Vrátila som sa na dedinu. Bola som tam 4 roky, ale vo vnútri som sa vôbec nezmenila. Rodičia ma poslali do Atén, aby som sa vyučila za opatrovatelku pre deti. V jednom nočnom rockovom klube som sa spoznala s Nikolasom. Zosobášili sme sa na úrade a v r. 1992 sa mi narodila dcéra Mária. V tomto roku som stratila svojho brata pri jednom nešťastí, keď sa potápal v mori. V r. 1993 som porodila syna, dala som mu meno Stavros. No manželské problémy sa stupňovali, rozchádzali sme sa, spájali, ale v r. 1996 sme sa rozviedli. Vrátila som sa na dedinu s dvomi deťmi.

Ako reagovali rodičia?

Vznikali konflikty. Veľmi boli zarmútení zo smrti môjho brata. Otec v r. 1996 zomrel a mama v roku 1998 na rakovinu tiež zomrela. Spoznala som iného muža. Myslela som si, že sa môžem o neho oprieť a začať nový začiatok. Ostala som tehotná, s tretím dieťaťom Irini, ale aj on ma sklamal. Moje brucho rástlo a ja som bola sama na dedine bez pomoci. Ani blízki príbuzní sa ku mne nepriblížovali. Bola som v ťažkej situácii. Vtedy sa v mojom živote zjavil Kristus. Ešte skôr prišli dvaja manželia z Bulharska za prácou do dediny. Bolí to kresťania, chodili do Cirkvi Letnic. Ženu som poznala, lebo pracovala v nemocnici ako zdravotná sestra, kde ležala moja mama pred smrťou. Zapôsobila na mňa svojou láskou a dobrotivosťou. Pozyvali ma k sebe domov, jedli sme spolu, spievali sme, naše deti sa hrali. Vtedy som sa im priznala, že som tehotná. Dovtedy som u lekára nebola, lebo som sa hanbila. Dali mi telef. číslo na jedného brata do Monemvasii a povedali mi, že on mi určite pomôže. Ja som mu, ale nezavolať. Prežila som toľko sklamaní od ľudí, že som už nič dobré nečakala. Až v jeden deň ma kontaktoval ten brat. Volal sme si každý večer. Rozprávala som tu svoje problémy a on mi vravel o Ježišovi Kristovi. Raz prišiel ten brat a odviezol ma k lekárovi.

V dedine o tom niekto vedel?

Bruško už bolo čiastočne veľké a začali si to všímať. Lekár nám povedal, že je všetko v poriadku. Cestou domov sme sa rozprávali s bratom o knihách, ktoré som mala doma o sile mysle. Daroval mi Nový zákon a odporučil mi, aby som to čítala. Neskôr ma pozval na modlitby, ktoré boli u neho doma. Tam sa mi Pán prihovril prorockom. Pýtala som sa na tieto veci, oni mi vysvetlili dary Ducha Svätého. Bolí to veci, o ktorých som počula prvýkrát. Vo vnútri som ale cítila, akoby som to poznala a chcela som to prežiť. O mesiac som prežila znovuzrodenie počas jednej kázne v zhromaždení. Bol máj 1999. Vo februári 2000, keď som sa doma modlila, ma Pán pokrstil Duchom Svätým. Prešlo 10 rokov a Pán bol stále so mnou. Moja najmenšia dcéra bolo prvé dieťa, ktoré sme zasvätili v cirkvi v Monemvasii. Staršie deti Pán už pokrstil Duchom Svätým a dali sa pokrstiť vo vode. Teraz sa modlím za svojho muža, aby ho Pán zachránil a znova nás spojil.

“ VNÚTORNÝ ČLOVEK A JEHO VZŤAH S FYZICKÝM TELOM ”

Ku koncu minulého roku sa udiala istá zvláštna, ale nie taká nezvyčajná udalosť, ktorá rozbúrila vody vedy a etiky života. Stav muža menom Rob Houben 23 rokov po automobilovej nehode, považovali za “vegetatívny”. Zistilo sa, že bol počas týchto rokov úplne pri vedomí a bol si vedomý svojho stavu aj toho, čo sa dialo okolo neho. V súčasnosti je schopný komunikovať s tými okolo neho tak, že používa špeciálnu klávesnicu. “Čo som prežil, je hrozné”, poznamenal. “Kričal som snažiac sa povedať tým okolo mňa, že som rozumel, ale nikto nebol schopný ma počuť”. S touto udalosťou prišla príležitosť, aby bolo publikovaných mnoho podobných prípadov.

V inom prípade pacientka znovu nadobudla vedomie po tom, čo bola jeden rok v kóme, a to len niekoľko dní predtým, čo sudca dal súhlas vo veci žiadosti jej rodiny, aby odstránili kŕmiaciu hadicu, ktorá ju udržiavala pri živote. Našťastie nebolo sudcov rozhodnutie vykonané.

Okrem znovu-preskúmania vecí eutanázie tieto prípady dramatickým spôsobom prinášajú do popredia skutočnosť, ako málo vedia veda a medicína o vedomí; inými slovami povedané, ako chápu človeka, kto je, a ako myslí a cíti.

Počas 6. storočia pred

Kristom, od obdobia Anaximandra, gréckeho filozofa, ktorý bol prvým, kto prišiel s myšlienkou, že život pochádza z pôdy, pretože videl, že z nej vychádzali červy a muchy (život), sa spôsob myslenia človeka, ktorý je ďaleko od pravdy Božieho Slova, nezmenil. Anaximander vytvoril základy teórie autogenézy, ktorá bola vyvrátená Louisom Pasteurom, ktorý dokázal, že červy a muchy sa spontánne z vody a zeme (pôdy) nereprodukujú (generujú), ale z vajíčok, ktoré sa v nich nachádzajú.

Dnes sa vedci stále snažia lokalizovať zdroj vedomia/psyché v ľudskom mozgu. Je to typický prízemný pohľad, v ktorom duch (psyché) človeka, seba-poznanie a vedomie; jednoduchšie povedané, vnútorný duchovný človek, je výsledkom a produktom hmoty!

Božie Slovo, absolútna pravda, nás informuje, že naše materiálne telá nie sú zdrojom autogenézy ani vedomia, ale sú dočasnými, pozemskými pozostatkami, v ktorých prebýva vnútorný človek. Jób asi 2000 rokov pred Kristom, hovorí:

“Ale ja viem, že môj vykupiteľ žije a v posledných časoch príde na Zem. A keď raz toto všetko rozborí moju kožu, potom zo svojho tela uvidím Boha, ktorého ja uvidím seba, a moje oči budú vidieť a nie cudzí.” (Jób 19. 25 - 27). Peter

hovorí, **“...vediac, že odloženie môjho stánku je rýchle, jako mi to aj náš Pán Ježiš Kristus oznámil”** (2 Peter 1:14).

Apoštol Pavol objasňuje,

“Ale oboje ma tiahne: mám žiadosť zomrieť a byť s Kristom, lebo to by bolo omnoho lepšie, ale zostať ešte v tele je potrebné pre vás.” (Filipským 1:23, 24)

Náš Pán Ježiš Kristus nám odhaľuje skrz príbeh o bohatom mužovi a Lazarovi, že človek má vedomie a seba-povedomie, aj keď odchádza zo svojho pozemského tela. Bohatý človek spoznáva Abrahama, Lazara a nanešťasie si takisto uvedomuje, kto je sám a čo robil, keď bol v pozemskom tele. Dokonca si spomenul, že má 5 bratov... (Lukáš 16:19-31)

To, že zostávame v tomto pozemskom tele, je veľmi dôležité, pretože dáme pred Bohom počet toho, čo sme vykonali, zatiaľ čo sme prebývali v pozemskom tele.

“A preto sa aj všemožne snažíme, aby sme, buď že dlejeme doma v tele buď že sme von z domova, jemu sa ľúbili. Lebo my všetci sa musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby si jeden každý odniesol to, čo vykonal skrze telo, už či bolo dobré či zlé”

(2 Korint'anom 5:9-10).

BILL PANAGOULIAS

... Ja som cesta i pravda i život; nikto neprije k Otcovi, len skrze mňa.
(Ján 14. 6)

... Pokračovanie zo strany 1

ale ho odvtedy stále obnovuje. Slová, ktoré pridral Ježiš Kristus, **“tak ako som vás miloval”**, keď povedal, **“to je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja vás miloval”** (Ján 13:34, 15:12).

Odtiaľ je novým prikázanim nielen milovať sa navzájom ako samých seba ale **ako nás miloval Kristus**. V tomto bode prichádza otázka: **“kto plne rozumie tomu, ako ho Kristus miloval?”** Samozrejme nikto. Láska Krista je nevyčerateľná v bohatstve, a jediné, čo niekto môže urobiť, je stále znovu a znovu objavovať jej nové aspekty. Keď kresťan duchovne ďalej kráča s Ježišom Kristom, nové skúsenosti, ktoré získava, kým sa stretáva s požehnaním a (čo je možno ešte dôležitejšie) so skúškami, v ňom vždy ešte hlbšie zakotvujú pochopenie Kristovej lásky.

Apoštol Ján napríklad píše, že **“sme povinní klásť duše za bratov”** (1 Ján 3:16b). Tento druh lásky určite prekonáva prikázanie milovania svojho bližného „ako seba samého“. Ján napísal o príčine povedomia o tom, **“ako Kristus miloval nás”**: **“po tom sme poznali lásku Božiu, že On položil za nás svoju dušu”** (1 Ján 3:16a). Apoštol Pavol mal na mysli presne tú istú vec, keď napísal: **“a choďte v láske, jako aj Kristus miloval nás a vydal sám seba za nás ako posvätný dar...”** (Efežanom 5:2, takisto pozri 5:25).

Je isté, že to najmenšie, čo od nás Boh očakáva, je nasledovať to, čo sme pochopili, čo pre nás ako prvý urobil. Napríklad v Písme čítame, **“Vtedy... jeho pán... povedal... či si sa teda i ty nemal zmlúvať nad svojim spoluluhom, ako som sa i ja zmlúval nad tebou?”** (Matúš 18:32-33), a takisto **“znášajúc jeden druhého a odpúšťajúc si, keby mal niekto na niekoho žalobu, jako aj Kristus odpustil vám, tak aj vy”** (Kološanom 3:13).

Keďže sme cítili tú lásku, odpustenie, milosť a trepezlivosť Krista v našom živote **“v minulom roku”**, práve preto sme vyzývaní, aby sme prejavovali rovnaké veci **“a nič menej”** ľudom okolo nás **“v roku, ktorý prišiel”**.

Aj napriek skutočnosti, že kým plynú roky **“naš vonkajší človek sa ruší”**, **“vnútorný človek, ktorý sa „obnovuje deň čo deň”** (2 Korint'anom 4:16) **musí byť vždy pripravený nasledovať “nové prikázanie” lásky**, ktoré je možno „staré“, ale je takisto deň čo deň obnovované, pretože aj naše povedomie o tom, „ako nás Kristus miloval“ sa každodenne obnovuje a obohacuje!

LEONIDAS FEGGOS

DIMITRIS MASTORIS

Tento rok sa tiež skončil

Skončil sa rok 2009 a už sme v roku 2010. Ako rýchlo čas letí! Nestíhame počítať dni, mesiace, ani roky. Koniec koncov, čo sme urobili v minulosti a čo urobíme v budúcnosti? Keď prorok Jeremiáš skúšal presvedčiť ľudí Izraela, aby sa prebudili a boli aktívni, aby boli spasení, napísal tieto krásne slová: **“Žatva prešla, skončilo sa leto, a my nie sme zachránení!”** (Jeremiáš 8:20). Leto trvá tri mesiace a žatva len niekoľko dní. Ak sa počas týchto dní nepripravíte, nebudete môcť žať ani zbierať úrodu. Potom prichádza jeseň. Začína dážd a búrky a počasie sa ochladzuje. Nie je šanca na novú žatvu. A potom prichádza zima a prináša chlad, dážd a sneh. Po žatve a potom, čo sa skončí leto, človek definitívne stráca každú šancu zozbierať úrodu. Božie Slovo nás nabáda: **“Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!”**, **“ Človek, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdcov. Nehovor ‘zajtra. Zatiaľ nevidím žiadne príznaky problému alebo nutnú potrebu’”**.

Človek si myslí, že bude vždy silný, že sa nikdy nezastaví. Že bude večne mladý a nikdy nezostarne. Doposiaľ možno fajčí, zostával dlho hore, hrešil a žil vo svete nespravodlivosti dva, tri alebo viac rokov a nevyskytli sa žiadne príznaky. Žiadne príznaky, na základe ktorých by si bol vedomý toho, že existuje problém alebo nemoc ako napríklad rakovina alebo problém so srdcom alebo iné negatívne dôsledky.

A potom sa jedného dňa žatva končí, leto sa končí, príležitosť Boha v našich životoch prestáva, a

človek so strachom a s hrôzou sleduje, ako sa rozhodne a jednoznačne približuje jeho koniec. **“Žatva sa skončila, leto sa skončilo a teraz sa trápime”**.

Žiadny človek nie je spokojný a šťastný, pretože si v živote užíval a teraz zomiera. Ani keď má osemdesiat rokov. Možno si poviete, **“Snažte sa nás vystrašiť, aby sme zapreli nepravosť a zanechali hriech?”** Božie Slovo sa snaží nás láskavo prebudiť. **“Rozprávam sa s vami”, hovorí Boh “pre vaše vlastné dobro”**. Varuje nás, vyzýva nás, aby sme činili pokánie, aby sme o Neho požiadali a zmenili svoju cestu. To, že vstúpime cez úzku bránu a nasledujeme úzku cestu je to, čo vedie k večnému životu a zároveň ponúka človeku radosť život na tejto zemi. Nerozmyšľajme povrchné a nehovorme, **“Som stále mladý a môžem ešte žiť v hriechu. Neskôr uvidíme”**.

Neodkladajte to ani na minútu. Rozhodnite sa na mieste, teraz, keď ste mladí a nasledujte Ježiša Krista, ktorý bol tiež mladý a zomrel na kríži Kalvárie a zaplatil za všetky hriechy minulosti aj prítomnosti a volá každého, aby Ho nasledoval a bol spasený. Nežiada dary; nežiada obete jahniat; nežiada peniaze. Nežiada nič.

“Hoj, všetci žizniví, podťte k vodám, a vy, ktorí nemáte peňazí, podťte, kupujte zbožie a jedzte! Podťte, kupujte bez peňazí a bez platu, víno a mlieko!” (Izaiáš 55, 1).

Čo hovorí Sväté Písmo, naše príklady a ... "naš príklad"

...pretože Kristus tiež za nás trpel zanechajúc nám príklad...

Keď premýšľame o Božom Slove, často sa stretávame s napomenutím, aby sme napodobňovali tých, ktorí sú dobrými príkladmi. Takže apoštol Pavol píše, "Buďte mojimi nasledovními / napodobňujte ma (v anglickom preklade), jako som i ja Kristus". (1 Korint'anom, 11:1), a "Buďte mojimi spolunapodobňovateľmi, bratia..." (Filipským, 3:17), zatiaľ čo v inom bode, "Pamätajte na svojich vodcov, ktorí vám hovorili slovo Božie, nasledujte takú vieru." (Židom, 13:7).

Ktoré sú však naše praktické príklady a v čom spočívajú?

A) Je Ježiš Kristus našim príkladom, ako bol tiež pre apoštolov, ktorý povedal, že "A my mocní sme povinní nie byť slabšími tých, ktorí nie sú mocní, a nie ľuďmi sa sami sebe. Jeden každý z nás nech sa ľúbi bližnému na dobré ku vzdelaniu; lebo ani Kristus nehľadal toho, aby sa ľúbil sám sebe". (Rimanom, 15:1-3).

Mali by sme sa stať napodobňovateľmi ako Jeho drahé deti a kráčať v láske ako Kristus, ktorý nás miloval a dal sám seba za nás.

(Efežanom, 5:1-2).

Nemali by sme hľadiť len na svoje, ale každý aj na to, čo je iných, aby sme mali rovnaké zmýšľanie aké bolo aj v Kristu Ježišovi. (Filipským, 2:4-5).

Ak niekto znáša zármutky trpiac nespravdливо, mali by sme pamätať, že je to chvályhodné, keď pre dobré svedomie Božie niekto znáša zármutky trpiac nespravdливо. Lebo nato sme povolani, pretože aj Kristus trpel za nás zanechajúc nám príklad, aby sme nasledovali Jeho šľapaje. (1 Peter, 2:19-23).

B) Sú slová apoštola Pavla našim príkladom, ktorý napomínal Korint'anom, aby neprovokovali iných ľudí, ale aby žiadali prospech a spásu iných? "Aby ste neboli urážkou ani Židom ani Grékom ani cirkvi Božej, tak ako sa i ja ľúbim všetkým vo všetkom nehľadajúc svojho vlastného úžitku, ale úžitku mnohých aby boli spasení" (Korint'anom, 10: 32-33).

Napomínal Filipských, aby neprestávali v svojom úsilí myslieť si, že dosiahli dokonalosť, ale aby pokračovali usilujúc sa s cieľom dosiahnuť na konci duchovnú zrelosť (Filipským, 3:12-15). Takisto ich napomenul, aby prakticky nasledovali všetky tie veci, ktoré boli vyučovaní na duchovnej úrovni, ktorú dosiahli a aby sa takto tešili z blízkeho vzťahu s Bohom pokoja.

(Filipským, 4:9). Chválil Tesalonických uznávajúc, že, "prijmúc slovo v mnohom súžení s radosťou Svätého Ducha", (1 Tesalonickým, 1:6), zatiaľ čo im v rovnakom čase nariadil, aby pracovali, aby neboli bremenom tým okolo nich. (2 Tesalonickým, 3:7-10).

C) Sú ostatní kresťanskí veriaci, ktorých vidíme v Písme, našimi príkladmi ako tí, ktorí nasledovali príklady apoštolov, "Buďte mojimi spolunapodobňovateľmi, bratia a tých, ktorí tak chodia ako máte príklad na nás". (Filipským, 3:17). **Tí, ktorí skrz viery a trpezlivosti dedia zaslúbenia** (Židom, 6:12), **služobníci Krista, ktorí vám hovorili slovo Božie, vieru ktorých nasledujte pozorujúc aký bol ich východ, to jest koniec ich obcovania** (Židom, 13:7).

Každý človek je príkladom tým okolo neho. Keď budeme stále myslieť na túto malú vzorku dobrých príkladov zo Svätého Písma, mali by sa v našom srdci zrodiť otázky kresťana, a síce, aký príklad by sme mali dať tým okolo nás a akým príkladom skutočne sme. Iste, každý kresťan môže mať úžitok z pokynov apoštola Pavla, ktorý napomína Timotea, aby sa stal príkladom veriacim v slove, v čine, v láske, v duchu, vo viere, v čistote (1 Timoteovi, 4:12), ktorý napomína Tita, aby bol príkladom dobrých skutkov, a chválil Tesalonických, pretože sa stali príkladmi pre celú Macedóniu a Acheu, zatiaľ čo písomne dáva cenné napomenutie všetkým veriacim, "svoje obcovanie medzi pohanmi majúci dobré, aby vo veci, v ktorej vás ohovárajú ako takých, ktorí robia zle, vidiac vaše dobré skutky oslavovali Boha v deň navštívenia"

(1 Peter, 2:12).

www.bozieslovo.sk

A buďte činiteľmi slova a nie len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba falošným rozumovaním. Lebo ak je niekto poslucháčom slova a nie činiteľom, ten sa podobá mužovi, ktorý pozerá svoju prirodzenú tvár v zrkadle. Lebo sa videl a odišiel a hneď zabudol, aký bol. Ale ten, kto dobre nazrel v dokonalý zákon, v zákon slobody, a zotrval pri tom, ten, pretože nie je iba zábudlivým poslucháčom, ale činiteľom skutku, ten bude blahoslavený vo svojom konaní.

(List Jakoba 1. 22 - 25)

Adresy cirkví

ALBÁNSKO: Sarande Lagia 2. št. 16-17h, ne. 10-12h. 00355-8523637 a 00355-682536975

ALBÁNSKO: Politsan (Skrapar) Lagia Pronovic st. 14-15h. ne. 10-12h. 00355-682287163

ALBÁNSKO: Tirana (Laprac) Gerg Legisi. ne. 10:30-12.30h. 00355-682205537

ALBÁNSKO: Elbasan Gurabardi, Social Party Building (2.p.) st. pi. 17-19h. ne. 10-12h. 00355-692163751 & 00355-5453562 a 00355-692121171

BULHARSKO : Sadovec 3 Roza Str. PLEVEN. so.19-20h. ne 16-18h 00359-6521-2513

BULHARSKO: Yambol Zachari Stoianov 2 Square. st. pi. 18-20h. ne.10-12h. 04632 030 Veselin Stoianov a 04635456 Raiko Raikov

BULHARSKO: Malak Manastir Ivan Tenev 7 0 0 3 5 9 - 4 7 2 7 4 2 5 Yantcho Iliiev

BELGICKO: Brussels: Slobodná apoštolská cirkev Letnic - Rue Des Palais 343, 1000

Laeken. st. 8-9h. pi. 8-9h. a ne. 12-13h. 0032-2-5207510

BELGICKO: Charleroi 55 Rue Du Gouffre, 6200 CHATELINEAU st. 19-20h. ne.11:30-12.30h. 0032-071-392895

CYPRUS Larnaka: Apoštolská cirkev, George Viziinou 17A (vedľa vstupu do prístavu). st. 19-20h. ne. 10:30-12.30h. 00357-24665418

CYPRUS Lemesos: Ptolemeon 55, miestnosť 1. št. 19-20h. ne. 21:30-23:30h. 00357-25348889

CYPRUS Nicosia: Apoštolská cirkev. Zinas Kanther, 16 Karantoki build. 1.

posch., č. 2. ut-št-pi. 20-21h, ne.10-12h. 00357-22678215

ANGLICKO: Londýn Slobodná apoštolská cirkev letnic - Bowes & Palmerston Rd.,

Palmer's Green, North London N22 4RA. ne. 13.30-15h. a st. 19.30-21h. 0044(0) 7790138484

NEMECKO: Bietigheim Slobodná apoštolská cirkev letnic. 74321 Bietigheim - Bissingen Gustav Rau Str 20 (oproti PEUGEOT) po. st. pi. so. 19-21h, ne. 10-12.30h. 07142-221156

NEMECKO: Leonberg Slobodná apoštolská cirkev letnic - Mollenbachstr. 25, 71229. ut. št. so. 20-21h. ne 11-12.30h. 07152-75939

NEMECKO: Norimberg: Slobodná apoštolská cirkev letnic Hillerstrasse 25, 90429 Nuernberg (Nahe Maximilianstrasse). ut. a št. 19-21h, ne. 10-12h, 0911-3224619

SLOVENSKO: Gíraltovece, BRATSTVO UČENÍKOV JEŽISA KRISTA, Kpt. NÁLEPKU 121, 08701; po. st. pi. 19.30-20.30h a ne. 11-12h, tel: 00421914251742

USA: New York: Slobodná apoštolská cirkev letnic - 20-47 Seinway Street, Astoria, Queens 11105 N. York; ut. pi. 20-21h, so. 19-20h. ne.11-12.30h. 001-718-728-6208

USA: Cleveland Ohio Slobodná apoštolská cirkev letnic; 4888 Pearl Rd, Cleveland, Ohio 44109; st. 20-21h. ne. 19-20h.

USA: Warren Ohio: Slobodná apoštolská cirkev letnic; 1734 North Rd. NE. Warren, Ohio 44483; ut. a pi. 20-21h. ne.11-12.30h. 330-372 3524 & 330-3724967

V Grécku je 121 kongregácií Slobodnej apoštolskej cirkvi Letnic, adresy ktorých sa dajú nájsť na: <http://www.christianity.gr>. Kázne si môžete v mnohých jazykoch vypočuť na Božom Slove na <http://www.wordofgod.gr>